

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/6/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617201386
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5617201386.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobcu: V. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. XXX, zastúpeného JUDr. Vladimírom Sidorom, advokátom so sídlom Z., G. X/A, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpenému splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 1 791,72 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 10Csp/36/2017-151 zo dňa 14. 05. 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi 453,13 eur spolu s úrokom z omeškania, ako aj výrok o trovách prvoinštančného konania, p o t v r d z u j e .

Vo zvyšnej časti, odvolaním nenapadnutej, p o n e c h á v a rozsudok nedotknutý.

Žalobca m á voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Liptovský Mikuláš uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 453,13 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z uvedenej sumy od 26. 08. 2017 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Konanie o zaplatenie 1 338,59 eur spolu s príslušenstvom zastavil. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu v rozsahu 50 %. Svoje rozhodnutie zdôvodnil s poukazom na ust. § 144, § 145 a § 146 CSP, resp. s poukazom na ust. § 52, § 39 a § 451 Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. Konštatoval, že medzi účastníkmi bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500097168, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového úveru vo výške 1 500,- eur pri úrokovej sadzbe 18,03 %, ročnej percentuálnej miere nákladov 26,5 %, výške splátky 53,25 eur, v počte mesačných splátok 36 a celkovej čiastke na zaplatenie 2 067,- eur. Podľa záverov súdu prvej inštancie však zmluva nespĺňa náležitosti zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pretože v zmluve je nesprávne uvedená výška RPMN, resp. je zmätočná, nakoľko je rozpor medzi údajmi v žiadosti o poskytnutie úveru s údajmi o schválení revolvingového úveru. Výška RPMN je v zmluve uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa, nakoľko vychádzal pri výpočte z výšky úveru 1 500,- eur, v skutočnosti však bol poskytnutý úver vo výške 1 350,- eur. V tomto prípade by RPMN predstavovala zas inú sumu ako bolo uvedené v návrhu, resp. v potvrdení o schválení úveru. Poskytnutý úver bolo potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov a keďže žalobca zaplatil žalovanému 1 811,41 eur, dôvodne sa žalobca domáhal vydania bezdôvodného obohatenia v sume prevyšujúcej skutočne poskytnutú výšku úveru. Súd prvej inštancie konštatoval, že zmluva o úvere nespĺňala ani ďalšie náležitosti vyžadované zákonnou úpravou (konečná splatnosť

úveru). O úrokoch z omeškania rozhodol súd v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. O trovách konania rozhodol vzhľadom na úspech strán v konaní v zmysle § 255 ods. 2 a § 256 ods. 1 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie prostredníctvom zástupcu žalovaný a žiadal, aby odvolací súd v napadnutých výrokoch rozsudok zmenil a žalobu v celom rozsahu zamietol. Podľa jeho názoru súd nesprávne rozhodol o priznaní časti nároku z titulu bezdôvodného obohatenia, ako aj o trovách prvoinštančného konania. Súd nesprávne uviedol, že nebola dohodnutá RPMN, nakoľko tento údaj sa dohodnúť nedá. Tento údaj sa určuje v zmysle vstupných údajov, ktoré stanovuje iný orgán. Údaj o RPMN má byť určený tak, že je vypočítaný na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy a medzi tieto údaje patrí aj dátum prvého čerpania úveru a nie teda dátum, kedy podáva navrhovateľ žiadosť o poskytnutie úveru. Súd prvej inštancie tak nesprávne posúdil otázku vzniku zmluvných vzťahov. RPMN nepredstavuje predmet záväzku, je to iba informácia určená spôsobom, ktorý predpisuje zákon.

3. K podanému odvolaniu sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že RPMN je podstatnou náležitosťou spotrebiteľského úveru a svojím obsahom ide o celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19. Je nepochybné, že spotrebiteľ musí byť riadne informovaný o všetkých nákladoch, ktoré sa viažu zmluvou o spotrebiteľskom úvere k sume, ktorú má zaplatiť. Podľa výkladu žalovaného by mohol určiť akúkoľvek úrokovú sadzbu, výšku poplatku, resp. akejkoľvek úhrady a vôbec by nebolo potrebné, aby žalobca spotrebiteľ s uvedeným súhlasil. Žalovaný pritom správne poukazuje na to, že RPMN má byť vypočítaná v čase uzatvorenia zmluvy, je však zrejmé, že to bol práve on, kto určil spôsob uzatvorenia zmluvy a uvádza pojmy o „predpokladanej“ a „schválenej“ RPMN, ktoré pojmy zákon o spotrebiteľských úveroch nepozná. Spôsob uzatvorenia zmluvy nemôže byť na ťarchu spotrebiteľovi a žalovaný sa nemôže dovolávať ochrany, ak sám zapríčinil vadu zmluvy. Potrebné je však uviesť, že žalovaný RPMN nevypočítal správne v žiadnom bode. Vychádzal z nesprávnych údajov o celkovej výške spotrebiteľského úveru, a preto ním uvádzané hodnoty RPMN musia byť vždy nesprávne. V prípade uzatvorenia zmluvy súd správne považoval konanie veriteľa, keď predložil nový návrh s odlišným údajom o RPMN za nezazmluvnený, nakoľko dlžník už tento nový návrh neschvaľoval. Ak žalovaný mal v úmysle poskytnúť úver na základe podmienok iných spotrebiteľovi ako boli uvedené v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, mal uzavrieť zmluvu, obsahom ktorej by boli jeho nové podmienky. Nemohlo sa tak udiť iba formou vyplnenia údajov v zmluve ako „údaje o schválenom úvere“. Uvádzať odlišný údaj o výške RPMN nie je možné, pretože takáto skutočnosť je pre spotrebiteľa záväzujúca. Je pritom celkom zrejмый nesúlad RPMN so skutočnosťou tým, že žalovaný krátil celkovú výšku úveru o sumu poplatku za poskytnutie spotrebiteľského úveru. Tieto peniaze však reálne neposkytol. Započítal ich však do úverovej istiny a úročil ich spolu s reálne vyplatenými peniazmi, požadoval z nich i úroky, a teda odplata za reálne poskytnuté peniaze bola ešte vyššia ako bola uvedená RPMN. Vzhľadom k tomu, že RPMN je pre spotrebiteľa dôležitým informačným ukazovateľom nákladovosti vlastného úveru, je potom logickým vyústením to, že ak je uvedený nesprávne, je potrebné mať za to, ako keby v zmluve uvedený ani nebol, nakoľko pre spotrebiteľa nemá žiadnu výpovednú hodnotu, naopak je skôr pravdepodobné, že vyjadrenie údaje o RPMN je spôsobilé uviesť ho do omylu v podstatnej veci. Žalobca žiadal, aby rozsudok bol v napadnutej časti ako vecne správny potvrdený a priznaná mu náhrada trov.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379, § 380 CSP) a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch, ktorým súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 453,13 eur s príslušenstvom, ako aj o trovách prvoinštančného konania, podľa § 387 CSP ako vecne správny potvrdil. Ostatné výroky rozsudku, ktorými bolo konanie zastavené a vo zvyšnej časti žaloba zamietnutá, odvolaní nenapadnuté, ostali nedotknuté.

5. Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP), keď ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

6. V danom prípade z listinných dôkazov jednoznačne vyplynulo, že v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru zo dňa 17. 12. 2014 je okrem iných údajov uvedené, že poskytnutá čiastka úveru je 1 500,- eur, RPMN je predpokladaná vo výške 27,33 %, ročná úroková sadzba úveru 18,03 %, priemerná RPMN za úver 36,30 %. V údajoch o schválenom revolvingovom úvere, ktoré boli doplnené 18. 12. 2014, všetky údaje okrem RPMN za úver ostali nezmenené. Tento údaj predstavoval 26,5 %. Výška poskytnutého úveru, resp. celkové náklady sa však nezmenili. V súlade s ust. § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka potom žalovaným vyznačený údaj o RPMN - 26,50 % sa považuje za nový návrh, pričom žalovaný nepreukázal, že ním navrhnutá, resp. vypočítaná výška RPMN bola obsiahnutá v písomnej zmluve v čase, keď túto podpisoval dlžník. Zo strany žalovaného nebolo potvrdené, ani preukázané, že vo vzťahu k žalobcovi tento akceptoval jeho návrh zmluvy v písomnej forme. Námietku žalovaného spočívajúcu v tom, že v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. údaj o RPMN sa dohodnúť nedá a ani zákon takúto podmienku nestanovuje, ale že ide o vypočítaný ukazovateľ, považuje odvolací súd za účelovú. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie nepochybne vyplýva, že súd dospel na základe vykonaného dokazovania k záveru, že uzavretá zmluva neobsahuje správny údaj o RPMN, a to práve z dôvodu, že sú uvedené údaje odlišné. Údaj o RPMN v zmluve má byť uvedený spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o jeho správnosti v čase uzatvárania zmluvy zmluvnými stranami, a to predovšetkým z pohľadu právnej istoty spotrebiteľa, ktorý s prihliadnutím aj na tento údaj má možnosť sa rozhodnúť, či zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzavrie alebo je takáto zmluva pre neho nevýhodná. Zároveň mal odvolací súd za to, že návrh zmluvy je prejav vôle smerujúci k uzatvoreniu zmluvy (§ 43 ods. 1, § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka), pričom prijatie návrhu, ktorý obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za návrh nový. V tejto súvislosti neobstojí odvolacia námietka, že RPMN nemôže byť predmetom dohody a že jej výpočet je konkrétne určený. Jej výška musí byť riadne určená a predstretá spotrebiteľovi v čase vzniku dohody. Ako zákonom požadovaný údaj nemôže byť potom menený jednostranným úkonom žalovaného. Tak ako uviedol aj súd prvej inštancie, nezaoberal sa ešte aj ďalšími nedostatkami zmluvy, na ktoré poukazoval žalobca, nakoľko nesprávne uvedený údaj o RPMN má za následok akoby takýto údaj uvedený nebol vôbec. Vzhľadom na úspech účastníkov v konaní potom správne súd prvej inštancie rozhodol aj o trovách konania, ktoré priznal žalovanému v rozsahu 50 %.

7. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov nepovažoval odvolanie za dôvodné a napadnuté výroky súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

8. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, nakoľko žalobca mal v odvolacom konaní úspech, má aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov rozhodne samostatným uznesením vyšší súdny úradník súdu prvej inštancie.

9. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).